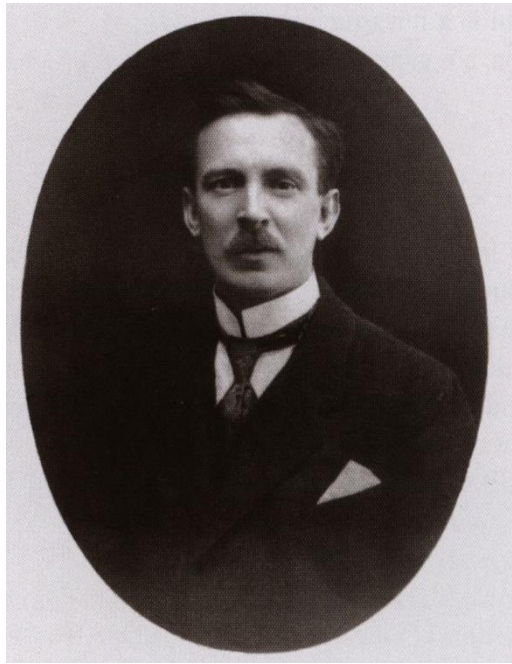

Id. Lobenwein Harald

Id. Lobenwein Harald fényképész Klagenfurtban született 1875. augusztus 18-án. Édesapja korának jelentős „fényképírója” volt.

Harald a család hetedik gyermeke volt, korán elkezdett érdeklődni a fényképezés iránt. A Monarchia leghíresebb műtermeit látogatta, majd Berlinben és Drezdában is járt. Inaséveit Bécsben töltötte, ajánlólevéllel kereste fel a Bécsi utcában levő Rupprecht Mihály császári és királyi fényképészt. Egy év múlva feleségül vette Weidinger Máriát, egy soproni asztalosmester lányát. Az Újteleki utcában nyitotta meg első műtermét, amelyet a Kossuth utcába költöztetett 1904-ben. A feliraton szerepelt: „FOTÓSZAKÜZLET / AMATŐRLABORATORIUM Sopron, Kossuth L.-út 13. / Tel. 352”. A műterem a kor igényeinek megfelelő berendezésekkel, eszközökkel rendelkezett. A tehetséges szakember olyan megoldásokat valósított meg helyben, amit Bécsben, vagy Budapesten tudtak csak a legnagyobb műtermekben. Az Erzsébet-kertben rendezett Iparkiállításon 1904-ben önálló pavilonnal mutatkozott be. A békebarát fotográfus az első világháborúban, mint hadifényképész teljesített szolgálatot. Harctéri képei és a többi fotója is ma már kortörténeti dokumentumok, amelyek a város eseményeit, mindennapi életének pillanatait örökítik meg. A soproni kézműipari vásáron 1938-ban a fényképész szekcióban Lobenwein Harald aranyérmét nyert. A család négy gyermeket nevelt, közülük a legidősebb, ifj. Harald 1935-ben vette át édesapjától az üzletet, amit továbbfejlesztett és eredményesen működtetett. A vármegye legnagyobb műterme és fotóciikk-kereskedése volt az övé. Harald a háború utolsó hónapjaiban eltűnt a harctéren. Özvegye képzett mesterként, nehéz körülmények között, négy kiskorú gyermeket nevelve vezette tovább az üzletet. A céget 1951-ben

államosították, a fotófelszerelés a Fényképész Kisipari Termelőszövetkezet tulajdonába került. A családi hagyomány nem szakadt meg, unokája, Lobenwein Tamás méltó folytatójává vált nagyapja művészetének, amit ő nagy örömmel fogadott.

Id. Lobenwein Harald 1968. február 5-én hunyt el Sopronban.

Irodalom:

Sarkady Sándor (szerk.): Aranykönyv 2002. Sopron: Quint Reklámügynökség, 2001. p. 88.

Molnár László: Lobenwein Tamás emlékezete In: Soproni Szemle 2005. 3. sz. p. 314-317.

Internet:

Id. Lobenweink Harald (1875-1968). Hozzáférés: <https://sopronanno.hu/szemely/id-harald-lobenwein> Letöltés: 2018. 01. 31.